

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 11 Απριλίου 2012

**ΟΜΙΛΙΑ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΕΕ & ΕΒΕΑ κ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΜΙΧΑΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΕΒΕΑ & ΤΟΥ Δ.Σ.Α. «Η ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ»**

“Θέλω να σας καλωσορίσω στο ΕΒΕΑ και να σας ευχαριστήσω που ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας. Η ημερίδα αυτή, που διοργανώνουμε σε συνεργασία με το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, πραγματεύεται ένα μεγάλο και σοβαρό πρόβλημα. Το οποίο, δυστυχώς, αντί να αντιμετωπίζεται, οξύνεται τα τελευταία χρόνια.

Η ποινικοποίηση της επιχειρηματικότητας, αντικατοπτρίζει κατά τη γνώμη μου μερικές από τις σοβαρότερες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας, της ελληνικής πραγματικότητας. Έχει τις ρίζες της σε ένα μοντέλο που επιτρέπει στο κράτος να λειτουργεί με δύο μέτρα και δύο σταθμά: να συσσωρεύει χρέη προς τους προμηθευτές του, τα οποία στη συνέχεια αδυνατεί ή αρνείται να πληρώσει, στο πλαίσιο μιας ιδιότυπης ασυλίας. Να παρακρατεί οφειλόμενες επιστροφές φόρων, χωρίς καμία συνέπεια. Να απαιτεί, την ίδια στιγμή, από τις επιχειρήσεις, να είναι συνεπείς στις δικές τους υποχρεώσεις, τις οποίες μάλιστα φροντίζει να αυξάνει με αλλεπάλληλες φορολογικές αυξήσεις, χαράτσια και τέλη. Και βεβαίως, να εξαντλεί την αυστηρότητά του, επιβάλλοντας εξοντωτικά πρόστιμα και ποινές στις επιχειρήσεις που δεν καταφέρνουν να ανταποκριθούν.

Τα παραδείγματα αυτής της νοσηρής κατάστασης είναι πολλά.

Πριν από λίγους μήνες, είδαμε το υπουργείο Οικονομικών να εξαπολύει ένα ανελέητο φοροκυνηγητό, για λόγους εντυπώσεων. Είδαμε δεκάδες συλλήψεις επιχειρηματιών, ανεξάρτητα από το είδος της παράβασής τους και το ύψος της οφειλής του καθενός.

Το κράτος, που έχει κηρύξει εδώ και μήνες μια άτυπη στάση πληρωμών και οφείλει αυτή τη στιγμή στην αγορά πάνω από 6 δισ. ευρώ, δεν υφίσταται καμία συνέπεια. Επιπλέον, αρνείται να εφαρμόσει το νόμο 3943/11, που προβλέπει τον συμψηφισμό οφειλών μεταξύ Δημοσίου και επιχειρήσεων. Αντίθετα, προβαίνει αδιακρίτως σε συλλήψεις και επιτρέπει τη διαπόμευση επιχειρηματιών, ακόμα και σε περιπτώσεις που οι οφειλές τους είναι πολύ χαμηλότερες από τα ποσά που τους χρωστά το Δημόσιο.

Το 2010, το κράτος υποχρέωσε ουσιαστικά προμηθευτές στο χώρο της υγείας, να δεχθούν ομόλογα του ελληνικού δημοσίου έναντι ληξιπρόθεσμων οφειλών των ετών από το 2007 ως το 2009, με ορίζοντα εξόφλησης το 2013. Δηλαδή σχεδόν μια τετραετία μετά και μάλιστα άτοκα. Τώρα «κουρεύει» αυτά τα ομόλογα στο πλαίσιο του PSI, αντιμετωπίζοντας τους προμηθευτές αυτούς ως επενδυτές.

Ε/ΤΥΠΟ.1710-01

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ως προς τη δυνατότητα, τώρα, υφιστάμενων επιχειρήσεων και υποψήφιων επενδυτών να βρουν το δίκιο τους μέσω της δικαστικής οδού, τα περιθώρια είναι εξαιρετικά περιορισμένα. Και το πρόβλημα δεν είναι μόνο τα δυσκίνητα γρανάζια του συστήματος απονομής δικαιοσύνης. Δεν είναι μόνο η πολυνομία και η ασάφεια, που δημιουργούν ανασφάλεια δικαίου και υποθάλλουν τη διαφθορά. Είναι κυρίως ένα νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο που αντιμετωπίζει την επιχειρηματικότητα, σχεδόν ως εχθρό – εξ ορισμού ένοχη απέναντι στο κράτος και στην κοινωνία. Τα παραδείγματα επίσης είναι πολλά, όπως θα αναλύσουν στη συνέχεια οι αξιόλογοι ομιλητές μας.

Αυτό που θέλω εγώ να διευκρινίσω είναι το εξής: σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούμε την παραβατικότητα, ούτε τη φοροδιαφυγή, ούτε τη χρήση οποιασδήποτε αθέμιτης πρακτικής από τις επιχειρήσεις.

Απαιτούμε όμως ξεκάθαρους και δίκαιους κανόνες, χωρίς αρνητικές προκαταλήψεις και ιδεοληψίες. Απαιτούμε οι νόμοι να ισχύουν για όλους και όχι να εφαρμόζονται επιλεκτικά, όπως συμφέρει κάθε φορά το κράτος.

Ζητάμε από το κράτος να εξοφλήσει τις οφειλές του προς τους ιδιώτες. Και να εφαρμοστεί η Οδηγία της Ε.Ε. , η οποία προβλέπει ότι οι δημόσιοι φορείς οφείλουν να πληρώνουν για αγαθά ή υπηρεσίες που προμηθεύονται από επιχειρήσεις, εντός 30 ημερολογιακών ημερών από την έκδοση του σχετικού τιμολογίου, ή 60 ημερών σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Ζητάμε ένα σύγχρονο πτωχευτικό κώδικα, ο οποίος θα δίνει στις επιχειρήσεις μια δεύτερη ευκαιρία. Ειδικά σε αυτές που είναι λειτουργικά υγιείς, αλλά πιέζονται από τον υπερβολικό δανεισμό και την έλλειψη ρευστότητας. Γιατί, στη σημερινή περίοδο κρίσης, τα λουκέτα δεν ωφελούν κανέναν. Ούτε τους εργαζόμενους, ούτε τους πιστωτές και τους συνεργάτες της επιχείρησης.

Όλα αυτά, αποτελούν απαραίτητες προϋποθέσεις για μια υγιή επιχειρηματικότητα. Αποτελούν προϋποθέσεις, όμως, και για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε νέες επενδύσεις και σε προσέλκυση κεφαλαίων στη χώρα, όσο διατηρούμε ένα κράτος αναξιόπιστο και αφερέγγυο απέναντι στις επιχειρήσεις. Δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε επενδύσεις και θέσεις εργασίας, με ένα κράτος που ανά πάσα στιγμή μπορεί να αλλάξει τους κανόνες και να εφαρμόζει τη νομοθεσία κατά το δοκούν.

Το μεγάλο στοίχημα για τη χώρα στα επόμενα χρόνια είναι η επιστροφή στην ανάπτυξη και η ανασύσταση της παραγωγικής βάσης. Αυτή η προσπάθεια δεν θα μπορέσει να στηριχθεί πλέον σε δανεικά και παροχές του κράτους. Θα πρέπει να στηριχθεί στις δυνάμεις και στις πρωτοβουλίες του ιδιωτικού τομέα. Αυτό χρειάζεται να το κατανοήσουν όλοι και κυρίως η Πολιτεία. Χρειάζεται να αλλάξει η λογική της

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

στοχοποίησης και της ποινικοποίησης. Χρειάζεται μια νέα αντίληψη, χρειάζεται ένα κράτος που δεν θα αναζητά διαρκώς τρόπους για να τιμωρεί την επιχειρηματικότητα”.